

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820010331
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7820010331.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.februára 2021, proti obžalovanému S.T. W.T., pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 16.12.2020 sp.zn. 3T/95/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. W..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný S. W. uznaný za vinného prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

že dňa 23.08.2020 v čase okolo 03.10 hod. v Rožňave, v priestoroch chodby baru PATRIA na Námestí baníkov č. 32/9, pod vplyvom alkoholu, sa agresívne, výhražným tónom dožadoval u pracovníkov tohto baru vrátenie svojho mobilného telefónu, ktorý tam mal údajne stratiť, pričom na zdôraznenie svojej požiadavky vytiahol z vrecka nohavíc vojenský bodák, s dĺžkou čepele cca 25 cm, ktorým sa zahnal pred obsluhujúcim Y. F. H. a následne tento bodák položil na príľahlý stôl, pričom následne Y. F. H. z obáv pred ďalším konaním privolať políciu.

Bol mu za to uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák.s použitím § 49 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. s prihliadnutím na prítiažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm.m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd obžalovaného zaradil pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, a to: 1 ks vojenského bodáku s drevenou rukoväťou hnedej farby a s čepeľou o dĺžke 25 cm.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný S. W., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil . Uviedol, že okresný súd nerozhodol správne, keď ho uznal za vinného.

Má za to, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, predovšetkým tie, ktoré sú objektívnej povahy a ktoré v konaní obžaloba ani nenavrhol vykonať (záznam z kamerového systému, záznam zo zariadenia REDAT).

V konečnom dôsledku súd nesprávne vyhodnotil aj výpoveď svedka W.. B., ktorá podľa jeho presvedčenia svedčí o jeho nevine.

Je síce pravda, že uvedený svedok vypovedal, že na poškodenom videl príznaky strachu, ale zároveň nepotvrdil, že sa mu vyhrážal, čo i len neverbálne. Okrem toho je potrebné poukázať i na závažné rozpory vo výpovedi poškodeného, ako aj svedkyne Z.. V tomto smere je nevyhnutné podčiarknuť, že doposiaľ ani samotný poškodený netvrdil to, čo na hlavnom pojednávaní a síce, že on si ani nie je vedomý, či sa mu aj slovne nevyhrážal, a už vôbec nie to, že „údajne“ mal z neho strach pre jeho kriminálnu minulosť. Ide o tak závažné skutočnosti, ktoré ak by boli pravdivé, rozhodne by nebol opomenul uviesť žiaden poškodený subjekt. O tom, že sa tak nestalo, jasnou rečou svedčí záznam z volania poškodeného na linku tiesňového volania 158.

Nemôže súhlasiť s názorom súdu ani v tom, že by z hlasu poškodeného bolo možné cítiť strach. Samozrejme, ide o subjektívne hodnotenie tohto dôkazu, ale jemu sa javí, že hlas poškodeného je práve veľmi pokojný, čo platí o to viac, že on sa rozhodol kontaktovať políciu ani nie z vlastného podnetu, ale až na jeho popud. Pripomína, že v tomto smere síce vznikli určité nejasnosti, ale tieto vyvstali až v priebehu dokazovania na súde a nie v prípravnom konaní, keď sa na okolnosti prípadu rozhodne každý lepšie pamätal (odstup času).

Každopádne je možné konštatovať, že poškodený zo žiadneho konania strach nemohol mať, pretože sa mu nijakým spôsobom nevyhrážal.

Položenie bodáku na stôl, ktorý bol za jeho chrbtom, pričom bol už otočený smerom od poškodeného (viď záznam kamerového systému!), rozhodne nemohlo vyvolať jeho strach, tobôž nie spôsobom, aký má na mysli § 360 Trestného zákona. Zvýrazňuje, že predmetný bodák našiel pred vchodom baru a mienil im ho vrátiť jeho odložením, určite nie je žiadnou vyhrážkou.

Je úplne evidentné, že s predmetným bodákom neurobil žiaden pohyb uvedený v podanej obžalobe, celkom určite sa ním nezahnal pred personálom baru.

Nespochybňuje, že k určitému konfliktu (nie jeho vinou) došlo, ale určite sa poškodenému nevyhrážal. Pokiaľ on mal akýkoľvek strach (ktorý, podčiarkuje, nie je objektivizovaný), je mu toho nesmieme ľúto, v žiadnom prípade mu ho spôsobiť nechcel, jedinou jeho pohnútkou bolo dopracovať sa k mobilnému telefónu a až sa tak stalo, tak sa ospravedľuje.

Myslí si ale, že to nie je dôvodom na odsúdenie .

Z týchto podstatných dôvodov navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a následne rozhodnúť o jeho oslobodení spod obžaloby okresného prokurátora, prípadne navrhuje po navrhovanom zrušení napadnutého rozsudku rozhodnúť o postúpení veci, za účelom prejednávania ako možného priestupku.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný S. W. uviedol, že uvedomil si svoju chybu, svojho konania ľutuje, ku skutku sa priznáva a nemal v úmysle ublížiť poškodenému, svojmu spolužiakovi.

Obhajca obžalovaného v záverečnom návrhu uviedol, že ich odvolanie smerovalo, čo do výroku o treste a sčasti aj do výroku o vine. Žiadal krajský súd, aby tento zväžil a citlivo vyhodnotil priznanie obžalovaného ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu, pričom okresný súd ukladal obžalovanému trest za situácie, že prevažovali priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi a keďže obžalovaný sa na verejnom zasadnutí krajského súdu priznal, je potrebné mať na zreteli to, že tento pomer by mal byť vyrovnaný, čo má výrazný vplyv na trest, ktorý má byť obžalovanému uložený.

Je pravdou, že obžalovaný sa od začiatku nepriznal k trestnej činnosti, bol presvedčený, že sa trestného činu nedopustil, na druhej strane, že trestnú činnosť od začiatku nepopieral, bránil sa pasívne tým, že sa k veci nevyjadroval, uvedomil si nesprávnosť svojho konania a upravuje podané odvolanie tak, že je potrebné rozhodnúť o výroku o treste pri zohľadnení pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a navrhuje uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do príslušného ústavu odňatia slobody.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku preto postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil zákonné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku a nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd zavinenie obžalovaného aj správne zdôvodnil.

Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného správne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 474/2019 Z.z.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný S. W. inému sa vyhrážal inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania, so zbraňou.

Vzhľadom na uplatnené námietky ohľadom výšky uloženého trestu, krajský súd považuje za potrebné uviesť tieto skutočnosti.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky pre jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods.2 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu.

Rovnako ako okresný súd aj krajský súd u obžalovaného S. W. zistil, jednu priťažujúcu okolnosť a žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

Priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. je potrebné vidieť v tom, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmery trestu prihliadal na vyššie uvedený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a vychádzal z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. podľa ktorého, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu.

Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 rokov, v danom prípade prichádza do úvahy zvyšovanie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom upravená trestná sadzba je 16 mesiacov až 3 roky.

Pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaného S. W. nezistil krajský súd pochybenie okresného súdu, trest, ktorý bol uložený obžalovanému zodpovedá všetkým zákonným kritériám uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák.

Osoba obžalovaného S. W. je v napadnutom rozsudku hodnotená plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania.

S prihliadnutím na uvedené u obžalovaného sú vzhľadom na doterajší spôsob jeho života - trikrát súdne trestaný, spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, splnené zákonné podmienky pre uloženie nepodmienečného trestu vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Podľa názoru krajského súdu, uloženým testom bude u obžalovaného S. W. dosiahnutý účelu trestu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

V súvislosti s priznaním sa a oľutovaním obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu k spáchanému skutku a následnému návrhu obhajoby na prehodnotenie pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a uloženie miernejšieho trestu obžalovanému, krajský súd uvádza nasledovné:

Priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimná ľútosť vyžadujú, aby sa páchatel priznal k spáchaniu trestnej činnosti, za akých okolností došlo k jej spáchaniu a svojím postojom a správaním sa po trestnom čine prejavil úprimnú snahu o nápravu, ospravedlnenie sa a pod.

Pre priznanie poľahčujúcej okolnosti nebude postačovať formálny prejav ľútosť.

Priznanie poľahčujúcej okolnosti bude spravidla vylúčené, ak sa páchatel priznal k spáchaniu trestnej činnosti len v dôsledku usvedčujúcich dôkazov.

Krajský súd má zato, že v danom prípade zo strany obžalovaného išlo len o formálny prejav ľútosť a obžalovaný sa priznal k trestnej činnosti len v dôsledku zabezpečených usvedčujúcich dôkazov v snahe uloženia miernejšieho trestu.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní obžalovaného S. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.